ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Clubur şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

Ferencvaros a învins Venus cu 3-2 (2-0)

Bucureştenii au făcut o partidă excelentă şi puteau scoate un rezultat mai bun chiar. Humi, Ene şi Gorgorin. Ferencvaros e mai bună decât Hungaria

Se pare că unii se îndoiau de reuşita turneului cu F. C. Ferencvaros. De reuşita sportivă şi mai ales de cea pecuniară.

Desigur, nu era pusă în discuţie valoarea excepţională a oaspeţilor. Aportul lor era considerat la proporţiile lui reale, Existau însă temeri din pricină că matchurile au fost programate prea în vară, că s'a forţat oarecum nota intrându-se direct din vacanţă într'un turneu de mare amplcare.

Insucces material deci, pentrucă mare parte din public nu se află în Capitală, şi insucces sportiv pentrucă echipele noastre, insuficient pregătite, nu vor putea corespunde intereselor de prestigiu şi de propagandă ale footballului românesc.

Că toţi acei cari scomptau nereuşita s'au înşelat, a dovedit-o chiar acest match inaugural, fixat în plină vacanţă şi în mijloc de săptămână.

In ciuda norilor grei şi ameninţători cari s'au concentrat deasupra Capitalei, 8000 de spectatori au făcut totuşi deplasarea şi au vădit un entuziasm şi o bună dispoziţie care ne obligă să presupunem tribune înţesate celorlalte două partide ale disputei.

Aşadar, punctul de vedere pecuniar nu mai intră în discuţie.

Un nou succes de prestigiu al footballului românesc

Rămâne latura sportivă. De prestigiu pentru footballul românesc — cum spuneam mai sus, Insuşi rezultatul brut al matchului constitue un succes categorie pentru footballul nostru. Când vom adăuga că Venus merita, poate, şi un rezultat mai bun, se va înţelege limpede că obiectivul propagandistic al matchului a fost atins în plin.

In aceste momente când un reprezentant al federaţiei noastre depune străduinţe pentru emanciparea footballlului românesc, pentru ridicarea lui la rangul de competitor al cupei Europei Centrale, echipele române trebuie să arate că pledoaria oficialului nostru nu este vorbă goală.

Iată ceeace a înţeles foarte bine Venus şi ceeace, suntem convinşi, vor înţelege C. F. R. şi Ripensia. Intâmplarea a făcut ca în timp ce la Berlin se studiază cererea României la Bucureşti să joace Ferencvaros, una din cele mai bune formaţii din Cupa Europei. Rezultatele bune în faţa acestei echipe vor fi argumentul cel mai puternic pentru recunoaşterea justelor veleităţi ale footballului românesc.

ENE, GORGORIN, HUMI

Cum spuneam, Venus şi-a făcut datoria. Ca să fim sinceri, vom mărturisi că nu ne aşteptăm la jocul desfăşurat de echipa bucureşteană. N'o văzusem, la nici un antrenament şi luasem sub titlu de inventar ecourile entuziaste ce ne-au parvenit dela aceste antrenamente. Modul cum s'a purtat eri Venus a fost deci o plăcută surpriză. Cu atât mai plăcută cu cât am plecat cu convingerea că echipa nu este încă complect pusă pe roate, că va găsi o formă mult mai bună pe măsură ce-şi va oţeli suflul şi-şi va căli omogenitatea.

Foarte bune toate cele trei achiziţii ale echipei. începând cu Ene, pe care a trebuit să-l considerăm eri cel mai bun dintre ei şi sfârşind cu Gorgorin, despre al cărui joc stilat şi rafinat vom avea desigur prilejul să mai vorbim.

Ne-a plăcut eri Ene, pentrucă a avut mai ales prilejul să se întrebuinţeze şi fiindcă a avut acţiuni cari l-au silit să facă uz de întreg complexul resurselor sale. E un jucător cu un control cert al balonului şi cu multă, debordantă, vitalitate. Antrenorul Venusului ar trebui să ţină seamă de această calitate. care se poate transforma foarte uşor în defect.

Mai explicit, i se poate întâmpla lui Ene, ceeace a păţit Gruin —care a fost eri cel mai slab echipier al Venusului. La fel de vital, la fel de iute şi mai viguros încă, Gruin a început dela o vreme să ezite, să-şi irosească vitalitatea în sforţările costisitoare de a încerca numai lucruri sigure. Din impetuos şi simplist cum era, a rămas cu aceiaşi iuţeală, dar fără simplitate, complică fiecare acţiune. Sau se pripeşte inutil. L-am vrea pe Gruin, aşa cum ni l-a dăruit Timişoara. Iute, energic, dar simplu. Fără tentative de complicare.

Aşa joacă Ene. Aşa să rămână. Cât priveşte pe Gorgorin, este un mijlocaş de mare talent. Cu simţ punctual al plasamentului, cu un mijlocaş al Venusului. Evident, ne rezervăm dreptul de a verifica, în viitoarele lui eşiri publice, această impresie.

L'am lăsat în mod intenţionat la urmă pe Humi, pentrucă pe acest jucător îl cunoaştem bine. Mai bine decât coechipierii şi conducătorii lui. L-am remarcat acum doi ani la Sofia din întreaga echipă naţională a Greciei. Este un centru înaintaş perfect, cu o — i-am putea spune — instinctivă aplicaţie pentru postul pe care-l ocupă.

Se plasează cum numai Ciolac şi Zăinescu ştiu să se plaseze dintre jucătorii români. E, pe deasupra, un bun shooteur şi un excelent jucător cu capul.

A avut şi şansa că a venit la o echipă cu care se va acomoda, căci Humi este mai puţin un jucător technic, cât un temperament viu, meridional. La Venus Humi este în bună companie din acest punct de vedere.

In complectare, trebuie să spunem — spre bucuria suporterilor venusişti cari erau încântaţi de jocul exoticei lor achiziţii — că pe Humi l-am văzut jucând şi mai bine decât a jucat eri.

Venus a avut cu aceşti trei jucători o echipă bine pusă la punct şi cu mult echilibru în compartimente. Apărarea a jucat cu hotărâre şi a corespuns, iar halfii au fost halfi... Pentru prima oară, deci, Venus s'a prezentat cu o linie intermediară convenabilă. Căci, dacă Eisenbeisser nu ni s'a părut bine pus pe picioare, Bărbulescu ne-a plăcut mult.

Inaintarea a fost lipsită de Petea Vâlcov, pe care l-a înlocuit cu destulă sârguinţă Cârjan. A fost periculoasă, cu deosebire după pauză, dar nu destul de închegată. A handicapat-o un Gruin repezit şi zăpăcit. Sepi e în formă.

FERENCVAROS E MAI BUNA DECAT HUNGARIA

Ferencvaros a început jocul în alură susţinută, şi-a asigurat cât ai bate din palme un avantaj de două puncte şi apoi a slăbit alura, cu vădită intenţie de a nu-şi consuma forţele într'un match pe care-l considerau câştigat. După pauză, când Venus a trecut într'o energică ofensivă, echipierii unguri s'au văzut siliţi să se întrebuinţeze la maximum pentru a smulge o victorie la limită.

Comparându-l Hungariei, Ferencvaros este poate mai puţin subtil; în orice caz însă, este o echipă mai atletică şi mai eficace, cu o concepţie mai evoluată, — mai apropiată de jocul ceh, — asupra footballului.

Dacă luăm drept bune declaraţiile lor, nu au făcut eri un match normal. Cu toate acestea, pe noi ne-au impresionat, cum desigur au impresionat pe toţi spectatorii.

Toţi ochii au fost la Sarosi, care — spre deosebire de Sindelar — a corespuns aşteptărilor.

UNDE A GREŞIT ARBITRUL

Matchul a fost arbitrat de d. Jean Petrescu. Cu o lăudabilă grije de obiectivitate şi cu multă ambiţie de a nu indispune pe nimeni. In astfel de condiţiuni arbitrajul a fost foarte bun. Cu o singură greşală, care a enervat publicul.

Imediat după pauză, Venus a avut o incursiune frumoasă. Gruin se afla însă în offside — pe care noi, plasaţi în spatele porţii lui Kutasi, l-au văzut clar. Arbitrul n'a fluerat, Gruin a passat, Humi a luptat cu Polgar şi i-a ridicat mingea pe mână, iar arbitrul a fluerat. In acelaş timp însă, Humi a trecut lui Sepi, care a marcat.

Goal? Sau penalty?...

Noi credeam că va acorda goal. Aşa cereau şi jucătorii venusişti. Ungurii indicau însă penalty, Dar d. Jean Petrescu a acordat... offside!.. Adică offside-ul care, într'adevăr, existase, dar nu fusese fluerat la timp. Pentru această întârziere, d. Petrescu trebuia să acorde goal. Sau penalty — în cel mai rău caz.

*

Inainte de a încheia, o recomandaţie organizatorilor: Matchurile să fie programate mai devreme. La 5,30. Ziua s'a micşorat. Eri bunăoară, am intrat cu matchul în noapte.

ION VORNIC

Cum a decurs matchul

Inceputul partidei aparţine oaspeţilor, care activează de zor pe aripa stângă. O primă incursiune se soldează cu o fază emoţionantă în faţa porţii lui Ghenea. Capul lui Albu intervine însă cu succes. Un alt asalt al maghiarilor eşuează în picioarele lui Sfera.

Dominarea alb-verzilor e insistentă. Inaintarea venusistă n'a reuşit încă să se strecoare în cealaltă jumătate a terenului. Şi e minutul 6.

(Continuare în pag. III-a)

La Berlin s'a pus pe picioare o grandioasă competiţie footballistică, la care vor participa Cehoslovacia, Jugoslavia, România şi Franţa

D. Eduard Beneş a donat trofeul competiţiei

BERLIN 13 (Prin telefon). — Astăzi a avut loc aci o consfătuire la care au luat parte d-nii:

Prof. Pelikan (Cehoslovacia), dr. Andreevici (Jugoslavia), Octav Luchide (România) şi Gambardello (Franţa).

Consfătuirea reprezentanţilor footballului din Mica Inţelegere şi Franţa a avut de scop punerea bazelor unei competiţii regulate între reprezentativele ţărilor de mai jos.

Delegaţii autorizaţi ai soccerului din Mica Inţelegere şi Franţa au fost de acord în ceeace priveşte organizarea acestei competiţii.

COPETIŢIUNEA VA INCEPE IN TOAMNA

In urma acordului intervenit între ţările de mai sus, competiţiunea rezervată echipelor Franţei, Jugoslaviei, Cehoslovaciei şi României îşi va începe desfăşurarea încă din toamna anului acesta.

D. BENEŞ A DONAT TROFEUL

Importanţa acestei competiţiuni menită să cimenteze legăturile sportive dintre aliaţii din Mica Inţelegere şi Franţa a determinat pe d. Eduard Beneş, preşedintele republicii cehoslovace, să înzestreze competiţiunea cu un frumos trofeu.

Desigur că penru România această competiţiune va prilejui o fericită ocazie de afirmare în concertul footballului european

C. M.

Olimpiada dela Berlin

Două recorduri olimpice bătute eri la probele nautice

BERLIN, 13 (Intersport). — Astăzi s'au disputat numeroase eliminatorii, semifinale şi finale chiar, la probele nautice, care se apropie şi ele de sfârşit. Mâine se vor termina la Grunau campionatele de canotaj.

La box deasemenea se vor disputa matchurile decisive.

Proba de sabie pe echipe a revenit Ungariei după o luptă mare.

Iată concursurile şi rezultatele obţinute azi:

Un nou record olimpic la 400 m. liber (doamne)

Eliminatoriile au calificat pe următoarele innotătoare în semifinale.

SERIA I

1. HUEGER (Danemarca) 5:28. Record olimpic.
2. Wingard (U. S. A.).
3. Coutinko (Brazilia).

SERIA II

1. WAGNER (Olanda) 5:57,5.

(Continuare în pag. II-a)

Scrisori din Berlin

Prima zi fără atletism

BERLIN, 10 (Prin avion dela trimisul nostru special). — După o săptămână de lupte, atleţii au dispărut în arenă lăsând locul lor altor sporturi care până acum nu au avut încă onoarea de a apărea pe stadionul olimpic.

Asupra probelor olimpice voi mai reveni într'o viitoare corespondenţă căci prea au fost frumoase cele şapte zile şi prea formidabile au fost isprăvile atleţilor, pentru a trece atât de uşor asupra lor. Voi insista în special asupra câtorva clasamente care vor avea darul să ne edifice asupra modului cum s'au comportat diferite naţiuni în marea dispută olimpică.

Atletismul răpindu-mi tot timpul, nu am avut până acum ocazia să asist la matchurile eliminatorii din cadrul turneului olimpic de foot-

văzut, pentrucă s'a vorbit atâta de footballul amator şi mai ales de soarta turneului olimpic, încât pentru astăzi mi-am propus să las toate la o parte şi să asist la matchul Italia—Norvegia, întâlnire ce a avut loc pe stadionul olimpic. Rezultatul vă este desigur cunoscut şi nu asupra lui voi insista. Voi menţiona, în primul rând, faptul că deşi zi de lucru, deşi natatia, hokey-ul, baskett-ballul, dar mai ales gimnastica, erau în plină activitate, atrăgând zeci de mii de spectatori, totuşi acest fapt nu a împiedicat ca la sosirea mea în stadion să găsesc incinta vastei arene olimpice plină, evaluând numărul spectatorilor la circa 80.000. Notaţi bine, aceasta la un sfert de finală. Entuziasmul care a domnit în stadion este greu de descris. Nu ştiu ce impresie i-o fi lăsat acest prim contact cu Olim-

sosit la Berlin şi pe care-l văd alături de pontifii footballului internaţional întruniţi în congresul F. I. F. A., dar în orice caz cred că regretă că România nu este şi ea prezentă în această competiţiune în care, desigur, am fi avut o fericită ocazie de a ne afirma.

Astăzi dela şapte dimineaţa, grandiosul amfiteatru Dietrich Ekart a devenit teatrul turneului olimpic de gimnastică. Inainte să vă vorbesc câteva cuvinte despre această construcţie.

Este un amfiteatru natural care poate adăposti circa 30 000 de persoane, aşezat într'o poziţie naturală cum rare ori mi-a fost dat să văd şi care, astăzi, este plin până la ultimul loc de un public venit să asiste la producţiile celor mai bune echipe de gimnastică. Ca să vă spun impresia este foarte greu, căci astăzi s'au produs numai câteva din echipele participante. Cele pe care le-am văzut până acum m'au entuziasmat. Germania, Finlanda, Elveţia, Ungaria, Jugoslavia, Cehoslovacia, au echipe formidabile. Fiecare team naţional este format din

gaţi să execute un număr obligatoriu de mişcări la reck, fus, inele, bare, exerciţii libere, etc. la fiecare fiind prezentă o comisiune care dă note.

Astăzi, nître orele 14—15, a evoluat pe scenă şi echipa României, care cu multă strângere de inimă trebue să menţionez că a fost net inferioară celorlalte echipe. Este drept că odată cu noi executa şi Germania, Elveţia, Cehoslovacia, fără a mai menţiona pe Luxemburg şi Franţa, care nu ne erau mult superioare. Figura făcută de reprezentanţii noştri a fost desigur departe de o clasă olimpică, la multe mişcări gimnasticii noştri neputând să atingă nici cerinţele regulamentului

Numai faptul că din această deplasare cei opt gimnastici au învăţat atâtea lucruri noi, justifica participarea la Olimpiadă. Cât despre înscrierea lor în probele olimpice aceasta cred că a fost o greşeală. Trebue să fim înţeleşi că Olimpiada cere pregătire, cere selecţie ,cere o clasă excepţională. Ori toate acestea au lipsit gimnasticilor noştri.

tea, destul de bună pentru noi, că nu suntem ultimii la turneul olimpic de handball, căci astăzi am reuşit să învingem Statele Unite cu scorul destul de net de 10:2. Este o veste care, după ce-am văzut pe gimnasticii noştri, are darul să ne mai reconforteze. Fără îndoială este o slabă consolare.

Dela Dietrich Buhne urcând în goană nesfârşitele scări ale amfiteatrului, mă îndrept spre terenurile de basket ball, sport la care nu mai fusesem de mult.

Nimeresc pe terenul No. 4 la matchul Brazilia—China, în care sud-americanii, superiori, şi-au dominat adversarii, câştigând cu mare diferenţă de puncte. Alături, după un match extrem de disputat, Letonia pierde în favoarea Poloniei care astăzi a fost excelentă.

Pe un teren din apropiere se antrenează americanii căci astăzi nu joacă. O echipă atletică sau mai precis uriaşă. Trei din jucătorii Statelor Unite trec de doi metri, iar întreaga echipă joacă cu pase atât de repezi şi posedă atâta viteză încât nu va surprinde pe nimeni să ajungă până în finală, deşi, încă odată trebue să vă atrag atenţiunea, turneul de basket este extrem de disputat.

Atras de zgomotul unei galerii infernale mă îndrept spre minunatul stadion de hockey pe iarbă unde 30.000 de spectatori sunt literalmente entuziasmaţi de jocul pe care-l desfăşoară indienii, în matchul decisiv din seria lor contra Japoniei. Trebue să vă declar că indienii ştiu mânui crossa cu o dexteritate care te uimeşte. Nu mai vorbesc de driblingurile care au darul să entuziameze chiar şi pe un neofit şi nici de loviturile la poartă care câte odată sunt pur şi simplu formidabile.

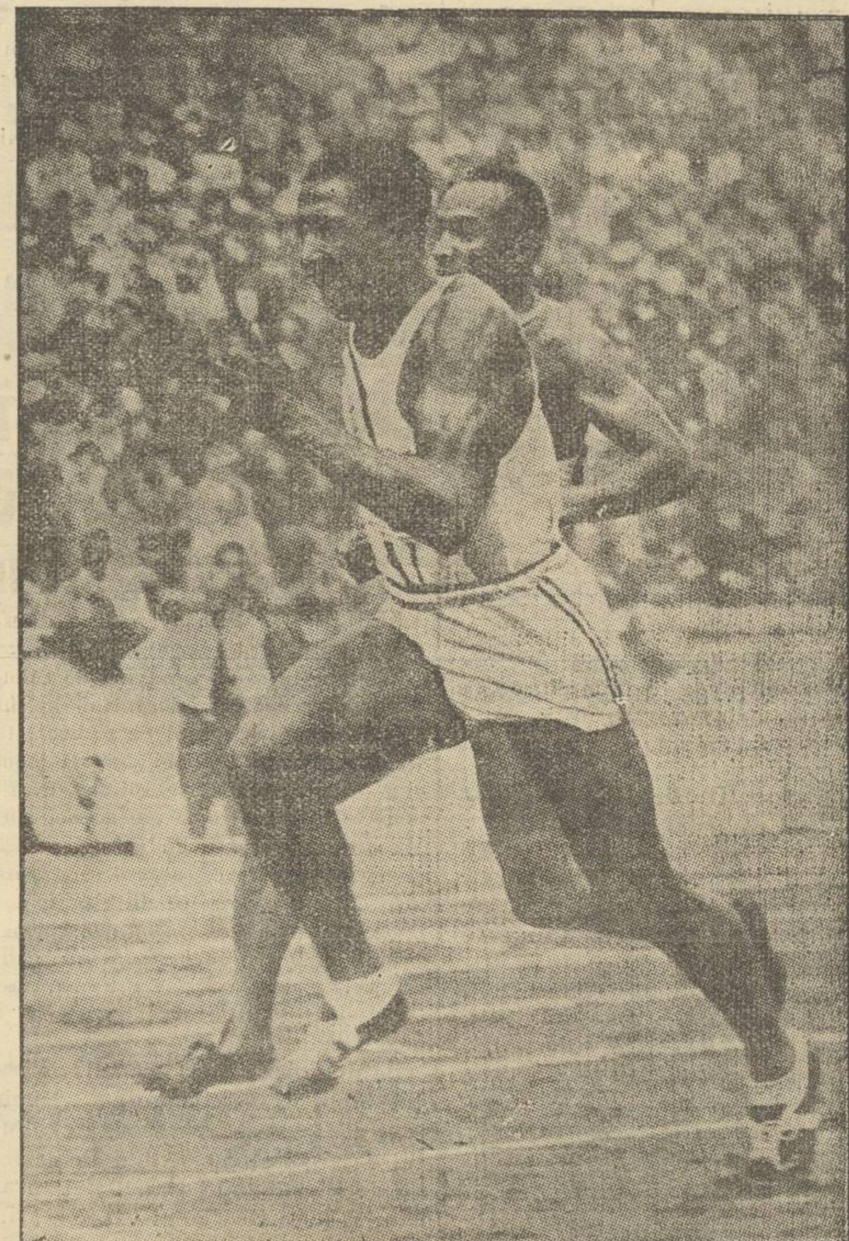
In acest sport, indienii, ca şi germanii la handball, nu pot pierde primul loc. Singurul lor adversar mai puternic este Germania, care se găseşte în fruntea seriei.

Pe un traseu ce trece prin faţa satului olimpic, o sută de alergători au disputat astăzi proba de rezistenţă dar şi de viteză ciclistă şi anume cursa pe 100 km. care a însem

CAMIL MORŢUN

(Continuare în pag. 2-a)

OLIMPIADA

Iată cum se explică formidabilul record la stafeta 4x100 m. reuşit de echipa americană: Clişeul nostru reprezintă schimbul de stafetă între cei doi negri americani, Owens (cel din fund) şi Metcalfe; alergătorii execută mişcarea în cea mai mare viteză şi cu o siguranţă aproape ins-tinctivă.

Cu coada ochiului la Berlin

Lu Valle

La Valle, negrul american din echipa olympică a Statelor Unite, care este student în chimie la Universitatea din California, este un băiat cu calităţi intelectuale ireproşabile. Işi va continua studiile la Haward şi are gânduri dintre cele mai serioase.

Cum arată? Poartă ochelari fini de aur, în dosul cărora strălucesc doi ochi maliţioşi.

L-am găsit scriindu-şi curierul în camera sa:

— «Mă prepar, ne-a spus, pentru a face un interesant turneu în Europa: Colonia, Londra, Praga, Viena, Budapesta şi, bineînţeles Paris. Sunt vacanţe splendide şi sportul, care mi-a prilejuit deja atâtea bucurii, mă răsfaţă literalmete anul acesta

E adevărat că am fost bătut. Sper însă, pe curând, să-l bat pe camaradul meu Archie Williams şi să realizeze 46 secunde şi 3/10, cel mai bun timp al meu. La Berlin n'am reuşit, în luptă cu Williams decât 46 secunde şi 8/10 şi, am fost bătut... Mai repede n'am putut alerga, cu toate eforturile mele. Am 23 ani... Imi mut nădejdile pentru jocurile olympice dela Tokio. In momentul de faţă mă tentează foarte mult cursa de 800 metri.

Dacă Lu Valle are 23 ani, Archie Williams n'are decât 21 ani. Şi el are intenţia de a face un lung turneu prin Europa; chiar mai lung decât camaradul său Valle, pentrucă el nu se va reîntoarce în America, decât în a doua jumătate a lunei Septembrie. El va pierde, din cauza aceasta începutul cursurilor universitare.

Despre finala cursei de 400 metri, Williams are următoarele cuvinte: «Este cursa cea mai dificilă pe care am alergat-o vreodată. Am întâlnit adversari de mare clasă, începând cu diavolul de Lu Valle. N'aşi putea spune ce s'a întâmplat. Nu-mi dau seama. Am pornit, am alergat cât am putut, am ajuns la potou, dar am fost atât de obosit, încât abia după o jumătate oră de la terminarea cursei, am aflat că recoltasem titlul olbmpic.